

Per LauraR el dj., 19/05/2022 - 09:00

Immunitat és una paraula que hem fet servir repetidament degut a la pandèmia del Covid perquè ens neguiteja sentir-nos vulnerables i viure atemorits per un incontrolable virus. Per a tornar a moure'ns en llibertat-desitjàvem fer-nos immunes i ens delíem per una vacuna.

En el seu significat mèdic la immunitat es defineix com “estat del cos de poder resistir el desenvolupament d’una malaltia determinada” (DIEC). El mot té també una accepció jurídica i un sentit pejoratiu que estan fora del sentit d’aquest escrit.

Aplicada a l'àmbit personal “immunitat” suggereix que al meu jo també li és propi el tenir un estat saludable, trobar-se exposat a “virus” provinents de l'exterior que debiliten la seva natura i ser capaç de resistir una infecció.

A més, de la mateixa manera que el cos disposa genèticament d’una bioquímica específica que ajudada de vacunes pot neutralitzar els cossos perjudicials, també nosaltres disposem per natura d’unes capacitats internes que amb el suport dels mitjans espirituals ens permeten contrarestar la invasió d’idees, sentiments i actituds que ens perjudiquen: examen diari, conversa espiritual, lectures, grups de revisió de vida, pregària, sagraments, etc.

En tercer lloc, hem experimentat que rebre la vacuna no significa seguretat absoluta. No s’elimina el risc d’una nova infecció o de ser transmissors del virus. El mateix pot passar si habitualment fem ús de mitjans espirituals. Això ens convida a ser crítics amb nosaltres mateixos i a una genuïna humilitat.

Finalment, la immunitat capacita per a la lluita contra el virus. El confinament és un recurs temporal per a protegir-se però ha paralitzat la societat i ha estat causa de greus patiments per a molts. Per a combatre el virus el personal de salut s’ha de vacunar per minimitzar que en la seva acció sanitària pugui estendre'l. Nosaltres, davant de les diferents formes de mal, ens podem preguntar: on estic? en confinament o procuro la immunitat per poder combatre'l?

Segur que qui està llegint troba més analogies, que hi són.

Per construir el món que Déu vol necessitem tenir activa aquesta “immunitat” personal. Si una dimensió nostra, el cos, viu d’aquest mecanisme, perquè pensem que la més fonda, el jo, funciona diferent?